C/2026/4853

18.9.2026

AFGØRELSE VEDTAGET AF UNIONENS HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT FOR UDENRIGSANLIGGENDER OG SIKKERHEDSPOLITIK

af 20. juli 2026

om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

ADMIN(2026) 18

(C/2026/4853)

UNIONENS HØJTSTÅENDE REPRÆSENTANT FOR UDENRIGSANLIGGENDER OG SIKKERHEDSPOLITIK HAR –

under henvisning til Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ([1]) skal tilrettelægges og fungere, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

1. I henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere (»Rådets afgørelse«), kan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«) anvende et begrænset antal specialiserede udstationerede nationale eksperter i specifikke tilfælde

2. Bestemmelserne i afgørelse HR(2014) 01 vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 4. februar 2014 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, som ændret ved afgørelse HR(2014) 11 af 16. december 2014, bør ajourføres under hensyntagen til de konstruktive erfaringer, der er gjort med forvaltningen af udstationerede nationale eksperter i de seneste 12 år

3. Ved udstationering af nationale eksperter bør EU-Udenrigstjenesten få adgang til viden og erhvervserfaring på højt niveau, særlig på områder, hvor der ikke umiddelbart er en sådan ekspertise til rådighed i selve EU-Udenrigstjenesten. For at nå disse mål bør der fastsættes betingelser for udstationering af udstationerede nationale eksperter, som sikrer, at de har den nødvendige ekspertise på det relevante niveau. Det er også nødvendigt at sikre, at de udstationerede eksperter er aktivt knyttet til deres oprindelige nationale administration eller organisation

4. Selv om EU-Udenrigstjenesten bør prioritere at tiltrække ekspertviden fra EU-medlemsstaternes offentlige administration, kan det også være i tjenestens interesse i særlige tilfælde at ansætte personale fra internationale organisationer eller nonprofitorganisationer fra EU's medlemsstater såsom forskningscentre, universiteter eller tænketanke. Det kan også være i tjenestens interesse at ansætte personale fra lande uden for EU. Sådanne særlige udstationeringer bør overvejes nøje for at sikre, at EU's interesser ikke bringes i fare af private eller andre interesser

5. Bestemmelserne for udvælgelse af udstationerede nationale eksperter bør sikre større gennemsigtighed, passende geografisk og kønsmæssig balance og en meritbaseret udvælgelsesproces

6. Ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter bør sikre deres fulde integration i EU-Udenrigstjenesten, uden at dette berører de særlige forhold, der gør sig gældende for deres status. I den forbindelse bør de umiddelbart overordnede tilskyndes til at tilrettelægge en årlig dialog med udstationerede nationale eksperter under deres ansvar for at give dem feedback om deres præstationer og for at udveksle oplysninger om deres arbejdsmiljø

7. Der bør lægges vægt på etik og navnlig på forebyggelse af interessekonflikter, der måtte konstateres enten under udvælgelsesprocessen, brevvekslingen eller udstationeringen. Sådanne forpligtelser bør svare til dem, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten i henhold til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (»tjenestemandsvedtægten«), for at sikre, at udstationerede nationale eksperter udelukkende udfører deres opgaver i EU-Udenrigstjenestens interesse

8. Der bør fastsættes bestemmelser vedrørende suspension og afslutning af udstationeringen med henblik på at skabe større klarhed

([1]) EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

9. Udstationerede nationale eksperter bør have mulighed for at tage forældreorlov i henhold til deres nationale regler eller arbejdsgiverregler gennem en ulønnet suspension af udstationeringen

10. Under hensyntagen til EU-Udenrigstjenestens omsorgspligt bør der fastsættes en mere effektiv beskyttelse af udstationerede nationale eksperter mod psykisk og seksuel chikane som omhandlet i artikel 12a, stk. 3 og 4, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. De bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten i forbindelse med anmodninger om bistand i henhold til artikel 24 i tjenestemandsvedtægten og gennemførelsesbestemmelserne hertil, bør finde tilsvarende anvendelse på udstationerede nationale eksperter

11. Arbejdsgiveren er fortsat primært ansvarlig for eventuelle dagpenge eller godtgørelser for levevilkår i de perioder, hvor nationale eksperter udstationeres i EU-Udenrigstjenesten. EU-Udenrigstjenesten bør derfor kun yde godtgørelser til udstationerede nationale eksperter, hvis arbejdsgiveren ikke allerede betaler tilsvarende godtgørelser. I tilfælde af overlapning påhviler det EU-Udenrigstjenesten at trække de tilsvarende beløb, der udbetales på nationalt plan, fra de godtgørelser, der ydes af EU-Udenrigstjenesten, eller i overensstemmelse hermed helt eller delvist inddrive de godtgørelser, der er fastsat i denne afgørelse

12. Retten til dagpenge bør være baseret på de samme kriterier for berettigelse som udlandstillægget for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten, jf. artikel 4 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten

13. Der bør fastsættes særlige bestemmelser om udstationerede nationale eksperter i EU-delegationerne. Forskelsbehandling af udstationerede nationale eksperter fra forskellige institutioner i EU-delegationerne bør så vidt muligt undgås, medmindre en sådan forskelsbehandling er behørigt begrundet og forholdsmæssig

14. I tilfælde af evakuering fra et land bør der henvises til de finansielle og administrative foranstaltninger, der gælder for udstationerede nationale eksperter

15. Udstationerede nationale eksperters diplomatiske status bør fastlægges under hensyntagen til, om udstationeringen finder sted på EU-Udenrigstjenestens hovedsæde eller i en EU-delegation

16. Der bør fastsættes særlige bestemmelser om militærpersonel, der er udstationeret i EU-Udenrigstjenesten for at indgå i Den Europæiske Unions Militærstab eller Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar

17. Militært og ikkemilitært udstationeret personel bør i princippet være underlagt lignende bestemmelser vedrørende udstationeringens varighed samt afkølingsperioden

18. Udstationering af juniordiplomater med mindre end tre års erhvervserfaring i EU-medlemsstaternes diplomatiske tjenester bør gøres mulig for at øge deres kendskab til EU's udenrigspolitik og give dem en mulighed for bedre at forstå arbejdsmetoderne i EU-Udenrigstjenesten og beslutningsprocesserne i EU på det udenrigspolitiske område

19. Der bør fastsættes bestemmelser om udstationering af livvagter i en EU-delegation, navnlig for at tage højde for tilfælde, hvor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at benytte private sikkerhedsfirmaer, herunder på grund af restriktioner i henhold til lokal ret. Udstationerede livvagter bør generelt tildeles den diplomatiske titel »attaché«, medmindre andet aftales i hvert enkelt tilfælde

20. Der bør fastsættes bestemmelser vedrørende de regler, der gælder for udvælgelse og udstationering af militærrådgivere

21. Der bør fastsættes bestemmelser om udstationering af sikkerhedsstyrker til EUMS' vagtkapacitet efter EU-medlemsstaternes gradvise åbning af sikkerhedsfunktioner, der tidligere var forbeholdt militærpersonel, for ikkemilitært personel med tilsvarende ekspertise

22. Det bør præciseres, at alle udstationerede nationale eksperter fortsat er underlagt deres nationale disciplinære regler —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Denne afgørelse finder anvendelse på nationale eksperter, der udstationeres i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«) af EU-medlemsstaternes offentlige administration, i det følgende benævnt »udstationerede nationale eksperter«.

2. I særlige tilfælde, der tillades i tjenestens interesse af generaldirektøren for ressourceforvaltning, jf. artikel 4, stk. 3, litra a), andet afsnit, i Rådets afgørelse 2010/427/EU (»generaldirektøren for ressourceforvaltning«), finder denne afgørelse også anvendelse på eksperter, der er udstationeret i EU-Udenrigstjenesten af:

a) tredjelandes offentlige administration eller

b) internationale organisationer eller

c) nonprofitorganisationer, der er etableret i EU's medlemsstater, såsom forskningscentre, universiteter og tænketanke.

Eksperter, hvis udstationering er tilladt i henhold til dette stykke, benævnes i denne afgørelse også »udstationerede nationale eksperter«.

3. I denne afgørelse forstås ved:

— »EU-delegation«: en delegation eller et repræsentationskontor i et tredjeland eller ved en international organisation som omhandlet i artikel 221 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«)

— »arbejdsgiver«: den offentlige administration i EU-medlemsstaten eller tredjelandet eller den internationale organisation eller den nonprofitorganisation, der har ansat den ekspert, der er udstationeret i EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med denne afgørelse

— »offentlig administration«: alle administrative tjenester på centralt, føderalt og regionalt niveau i medlemsstaten eller i et tredjeland, herunder navnlig ministerier, regeringers og parlamenters tjenestegrene og lokale myndigheders administrative tjenester, agenturer samt statens og sådanne myndigheders decentraliserede administrative tjenester.

Artikel 2

Udstationeringsbetingelser

1. En ansøgende ekspert skal på den dato, hvor vedkommende sender sin interessetilkendegivelse med henblik på udstationering:

a) være statsborger i en EU-medlemsstat, medmindre generaldirektøren for ressourceforvaltning af behørigt begrundede årsager i tjenestens interesse indrømmer en undtagelse. En sådan undtagelse kan kun indrømmes for udstationerede nationale eksperter, der ansættes i stillinger i Bruxelles

b) have et uddannelsesniveau svarende til afsluttede universitetsstudier af mindst tre års varighed attesteret ved et eksamensbevis eller, hvis det er begrundet i tjenestens interesse, erhvervsuddannelse på tilsvarende niveau

c) have mindst tre års fuldtidserfaring med administrative, videnskabelige, tekniske, rådgivningsmæssige eller tilsynsmæssige opgaver, der, alt efter hvad der er relevant, svarer til opgaverne i ansættelsesgruppe AD eller AST i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (»tjenestemandsvedtægten«)

d) være i aktiv tjeneste hos sin arbejdsgiver som fastansat eller kontraktansat

e) være i stand til at arbejde på de sprog, der anvendes i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (»FUSP«) og i eksterne forbindelser ([2]), på det niveau, der er nødvendigt for udførelsen af sine opgaver, medmindre andet er fastsat i en administrativ ordning for udstationering af specifikke kategorier af udstationerede nationale eksperter

f) overholde de regler om krav til sikkerhedsgodkendelse, der gælder for EU-Udenrigstjenesten ([3]).

2. Hvis en udstationeret national ekspert ikke opfylder en af disse betingelser under udstationeringen, har EU-Udenrigstjenesten ret til at afslutte udstationeringen i henhold til artikel 10, stk. 2, litra b).

3. EU-Udenrigstjenesten undersøger, om ansøgere har en faktisk eller potentiel interessekonflikt eller en personlig interesse, der kan bringe deres uafhængighed i fare. Med henblik herpå underretter ansøgere ved hjælp af en særlig formular EU-Udenrigstjenesten om enhver faktisk eller potentiel interessekonflikt, idet der også tages hensyn til deres erhvervsmæssige situation og deres familieforhold, navnlig deres families erhvervsmæssige aktiviteter eller deres egne eller deres families finansielle interesser. På grundlag af den foretagne vurdering kan EU-Udenrigstjenesten beslutte ikke at gå videre med udstationeringen.

Artikel 3

Udvælgelse

1. EU-Udenrigstjenesten accepterer udstationering af udstationerede nationale eksperter med forbehold af dens specifikke krav og budgetmæssige muligheder.

2. Generaldirektøren for ressourceforvaltning giver tilladelse til offentliggørelse af en indkaldelse af interessetilkendegivelser vedrørende en stilling som udstationeret national ekspert, efter at have verificeret den disponible budgetbevilling til stillingen. Indkaldelsen af interessetilkendegivelser sendes til EU-medlemsstaternes faste repræsentationer og/eller, hvor det er relevant, til de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2. Indkaldelsen af interessetilkendegivelser skal indeholde stillingsnummeret, stillingsbeskrivelsen, udstationeringsstedet, udstationeringsbetingelserne, ansøgnings- og udvælgelseskriterierne og fristen for indgivelse af interessetilkendegivelser.

3. Udvælgelsesproceduren gennemføres af et udvælgelsespanel, som udpeges af chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, og som ledes af chefen for den afdeling eller delegation, hvor den nationale ekspert skal udstationeres. Hvert panel skal bestå af mindst tre ansatte i EU-Udenrigstjenesten på et passende niveau og skal omfatte mindst én mand og én kvinde. Udvælgelsespanelet opstiller en liste over ansøgere, der skal indkaldes til samtale, på grundlag af de betingelser, der er fastsat i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, og i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens ligestillingspolitik. Udvælgelsespanelet forelægger sine henstillinger for direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer, som træffer den endelige afgørelse om udvælgelsen.

4. EU-medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten samarbejder for så vidt muligt at sikre, at udstationeringen af udstationerede nationale eksperter i EU-Udenrigstjenesten er meritbaseret, samtidig med at der sikres en passende geografisk og kønsmæssig balance, særlig med henblik på at sikre en passende tilstedeværelse af statsborgere fra alle EU-medlemsstaterne.

5. I særlige og behørigt begrundede tilfælde kan generaldirektøren for ressourceforvaltning i tjenestens interesse give tilladelse til, at en udstationeret national ekspert udvælges uden at følge procedurerne i stk. 2 og 3.

6. Udvælgelsesproceduren for udstationerede nationale eksperter, der skal udstationeres i EU's Efterretnings- og Situationscenter (»EU INTCEN«), gennemføres i fællesskab af den udstationerende efterretnings- eller sikkerhedstjeneste i den pågældende EU-medlemsstat og EU INTCEN i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i det følgende afsnit.

Den pågældende EU-medlemsstats efterretnings- eller sikkerhedstjeneste foreslår ved officiel korrespondance til EU INTCEN en ekspert inden for et specifikt ekspertiseområde under hensyntagen til EU INTCEN's behov, som EU INTCEN regelmæssigt underretter alle EU's medlemsstater om. Efter samtale med den foreslåede kandidat forelægger EU INTCEN sin henstilling og sender al den nødvendige dokumentation, herunder korrespondancen med efterretnings- eller sikkerhedstjenesten, til direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer, som træffer en endelig afgørelse om udvælgelsen.

([2]) Engelsk og fransk.

([3]) Afgørelse ADMIN(2025) 42 vedtaget af generalsekretæren for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil den 20. november 2025 om gennemførelsesbestemmelser og procedurer for personelsikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af EU's klassificerede informationer.

Artikel 4

Brevveksling

1. Udstationering af en ekspert i EU-Udenrigstjenesten gennemføres ved brevveksling mellem direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer og arbejdsgiveren for den ekspert, der med henblik herpå repræsenteres af den pågældende EU-medlemsstats faste repræsentation eller, hvor det er relevant, myndigheden i det land eller den organisation, der er anført i artikel 1, stk. 2, og som er bemyndiget hertil.

2. I brevvekslingen fastlægges hjemsted(er) og udstationeringssted(er), jf. artikel 6, stk. 1, stillingsbeskrivelsen, hvorvidt forudgående uddannelse er obligatorisk, det krævede sikkerhedsgodkendelsesniveau, arbejdsgiverens forpligtelser og udstationeringens varighed, herunder i givet fald udstationeringens vejledende startdato. I brevvekslingen angives også, om udstationeringen er omkostningsfri i henhold til kapitel V, eller om den samfinansieres af EU-Udenrigstjenesten og arbejdsgiveren.

3. Ud over den udstationerede nationale eksperts erklæring om faktiske eller potentielle interessekonflikter i henhold til artikel 2, stk. 3, og i overensstemmelse med forpligtelserne i artikel 8 skal brevvekslingen bekræfte, at arbejdsgiveren ikke har kendskab til potentielle eller faktiske interessekonflikter.

4. I brevvekslingen forpligter arbejdsgiveren sig til at fastholde den udstationerede nationale ekspert i beskæftigelse med tilhørende løn og sociale rettigheder (herunder social sikring i overensstemmelse med artikel 11, sygeforsikring og pensionsrettigheder) under hele udstationeringen og afstå fra at give instrukser til eller anmode om oplysninger fra den udstationerede nationale ekspert om dennes arbejde med EU-Udenrigstjenesten i en hvilken som helst form, medmindre disse oplysninger allerede er offentliggjort på lovlig vis.

Artikel 5

Udstationeringens varighed

1. Uanset en eventuel vejledende dato, der måtte være nævnt i brevvekslingen i henhold til artikel 4, er startdatoen for udstationeringen den første arbejdsdag på udstationeringsstedet. Denne dato meddeles formelt arbejdsgiveren og den udstationerede nationale ekspert af chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse.

2. Den første udstationering må højst være på to år og kan forlænges en eller flere på hinanden følgende gange for en samlet periode på højst fire år. Efter anmodning fra den relevante direktør eller tilsvarende kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer i særlige tilfælde og i tjenestens interesse give tilladelse til en eller flere forlængelser af udstationeringen med op til yderligere to år ved afslutningen af den fireårige periode. Udstationeringens samlede maksimale varighed må under ingen omstændigheder overstige seks år.

3. Den forlængelse af udstationeringen, der er omhandlet i stk. 2, aftales ved en ny brevveksling.

4. Der skal gå mindst to år mellem afslutningen af den foregående udstationeringsperiode for en ekspert og dennes nye udstationering i EU-Udenrigstjenesten.

Uanset foregående afsnit kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer undtagelsesvis ansætte en ekspert med henblik på udstationering, inden der er gået to år efter afslutningen af den første udstationeringsperiode, hvis denne første udstationeringsperiode var på under seks år. I dette tilfælde må den nye udstationering ikke være længere end den resterende del af det samlede tidsrum på seks år.

Artikel 6

Udstationeringssteder og hjemsteder

1. I denne afgørelse forstås ved:

a) »udstationeringssted«: det sted, hvor den udstationerede nationale ekspert skal udføre sine opgaver for EU-Udenrigstjenesten, fastsat i analogi med artikel 20 i tjenestemandsvedtægten og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der er vedtaget af EU-Udenrigstjenesten. Det er således Bruxelles eller det sted, hvor den EU-delegation, som den udstationerede nationale ekspert vil blive tilknyttet, er beliggende

b) »hjemsted«: det sted, hvor arbejdsgiveren har sit hovedsæde.

2. Udstationeringsstedet og hjemstedet fastlægges i den brevveksling, der er omhandlet i artikel 4. Med forbehold af stk. 3 kan en ændring af udstationeringsstedet aftales ved en ny brevveksling efter høring af den pågældende udstationerede nationale ekspert.

3. I tilfælde af evakuering af en EU-delegation efter ordre fra EU-Udenrigstjenestens sikkerhedsmyndighed i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens relevante sikkerhedsbestemmelser ([4]) kan udstationeringsstedet ændres af chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, efter at der er taget hensyn til EU-Udenrigstjenestens sikkerhedsmyndigheds afgørelse om evakueringsstedet. Som omhandlet i artikel 23, stk. 3, kan EU-Udenrigstjenesten vedtage yderligere finansielle og administrative foranstaltninger i tilfælde af evakuering af en udstationeret national ekspert fra udstationeringsstedet. Arbejdsgiveren underrettes om enhver ændring af udstationeringsstedet.

4. Efter en ændring af udstationeringsstedet i henhold til stk. 2 eller 3 kan EU-Udenrigstjenesten tilpasse godtgørelserne og udgifterne i overensstemmelse med kapitel III og IV og i henhold til de aftalte vilkår for udstationeringen.

Artikel 7

Stillingsbeskrivelse, arbejdsopgaver og pligter

1. Den udstationerede nationale ekspert bistår EU-Udenrigstjenesten og udfører de arbejdsopgaver og pligter, som vedkommende får tildelt, i overensstemmelse med den stillingsbeskrivelse, der er fastlagt i brevvekslingen i henhold til artikel 4. Ændringer af stillingsbeskrivelsen eller stillingen under udstationeringen kan aftales ved yderligere brevveksling efter høring af den pågældende udstationerede nationale ekspert.

2. Den udstationerede nationale ekspert bistår og rådgiver den umiddelbart overordnede, som vedkommende er placeret hos, og er over for sin umiddelbart overordnede ansvarlig for udførelsen af de tildelte arbejdsopgaver og pligter.

3. EU-Udenrigstjenesten kan kræve, at den udstationerede nationale ekspert foretager kortvarige tjenesterejser eller deltager i møder uden for udstationeringsstedet.

4. Medmindre direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer, der handler på forslag fra direktøren for den tjenestegren, hvor den udstationerede nationale ekspert er udstationeret, giver tilladelse hertil, må den udstationerede nationale ekspert ikke repræsentere EU-Udenrigstjenesten med henblik på at indgå finansielle eller andre forpligtelser på EU-Udenrigstjenestens vegne.

5. Den umiddelbart overordnede kan tilrettelægge en årlig dialog med den udstationerede nationale ekspert for at give feedback til den udstationerede nationale ekspert om vedkommendes præstationer og for at udveksle oplysninger om arbejdsmiljø, mål eller kommende arbejdsmæssige udfordringer.

Artikel 8

Udstationerede nationale eksperters rettigheder og forpligtelser

1. Under udstationeringen skal den udstationerede nationale ekspert:

a) være berettiget til de arbejdsvilkår, godtgørelser og udgifter, der er fastsat i kapitel II, III og IV, medmindre andet er fastsat

b) udføre sine arbejdsopgaver og pligter og handle udelukkende i Unionens interesse. Den udstationerede nationale ekspert må hverken søge eller modtage instrukser fra eller påtage sig opgaver for sin arbejdsgiver eller nogen regering, organisation eller person uden for EU-Udenrigstjenesten. Den udstationerede nationale ekspert udfører de opgaver, vedkommende har fået tildelt, objektivt og upartisk og under overholdelse af sin loyalitetspligt over for Unionen

([4]) Gældende: Afgørelse ADMIN(2023) 18 vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 19. juni 2023 om sikkerhedsbestemmelserne for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil; afgørelse ADMIN(2015) 33 vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 14. september 2015 om udøvelse, delegation og videredelegation af beføjelser vedrørende personalemæssige, finansielle og administrative anliggender i EU-Udenrigstjenesten; afgørelse ADMIN(2015) 34 vedtaget af generalsekretæren den 14. september 2015 om udøvelse og videredelegation af sikkerhedsfunktioner i EU-Udenrigstjenesten; afgørelse DEC(2014) 008 vedtaget af EU-Udenrigstjenestens driftsdirektør den 11. april 2014 om EU-Udenrigstjenestens udøvelse af sin omsorgspligt over for personalet i EU-delegationerne i tilfælde af evakuering fra et land.

c) straks underrette sin umiddelbart overordnede, hvis vedkommende under udførelsen af sine opgaver får kendskab til en faktisk eller potentiel interessekonflikt eller skal tage stilling til et anliggende, hvis behandling eller resultat vedkommende direkte eller indirekte har en personlig interesse i, og som kan anfægte vedkommendes uafhængighed, og navnlig familiens erhvervsmæssige aktiviteter eller vedkommendes egne eller familiens finansielle interesser

d) afholde sig fra enhver handling, offentlig meningstilkendegivelse eller adfærd, der kan have en negativ indvirkning på deres stilling i EU-Udenrigstjenesten

e) afholde sig fra enhver form for psykisk eller seksuel chikane

f) afholde sig fra enhver ekstern aktivitet, uanset om den er lønnet eller ulønnet, medmindre arbejdsgiveren og generaldirektøren for ressourceforvaltning udtrykkeligt har givet tilladelse hertil efter at have hørt den umiddelbart overordnede. Generaldirektøren for ressourceforvaltning giver afslag på tilladelse, hvis arbejdsgiveren giver afslag, eller hvis den pågældende aktivitet er af en sådan art, at den griber forstyrrende ind i udførelsen af vedkommendes opgaver eller er uforenelig med EU-Udenrigstjenestens interesser eller, mere generelt, Unionens interesser

g) afholde sig fra enhver uautoriseret videregivelse af oplysninger, som vedkommende har fået kendskab til under udøvelsen af sit arbejde eller i forbindelse med sine opgaver, medmindre disse oplysninger er blevet offentliggjort eller på anden måde er tilgængelige for offentligheden, eller medmindre direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer på forhånd har givet tilladelse hertil. Den udstationerede nationale ekspert må kun søge at indhente dokumenter eller oplysninger, når det er direkte relevant og nødvendigt for udførelsen af vedkommendes arbejdsopgaver i EU-Udenrigstjenesten, eller hvis den umiddelbart overordnede har givet tilladelse hertil. Den udstationerede nationale ekspert har ret til ytringsfrihed under behørig hensyntagen til principperne om loyalitet og upartiskhed, og tilladelse kan derfor kun nægtes, hvis den påtænkte offentliggørelse er af en sådan art, at Unionens interesser sættes på spil. Alle rettigheder til det arbejde, der er udført af udstationerede nationale eksperter som led i udførelsen af deres opgaver, tilhører EU-Udenrigstjenesten

h) tage bopæl på udstationeringsstedet eller i en afstand, der ikke hindrer vedkommende i udførelsen af sine opgaver

i) overholde EU-Udenrigstjenestens gældende sikkerhedsbestemmelser

j) opfylde eventuelle retlige og skattemæssige forpligtelser i den modtagende stat.

2. Tavshedspligten i henhold til stk. 1, litra g), gælder fortsat efter afslutningen af udstationeringen. Hvis den udstationerede nationale ekspert ikke genindsættes i sin arbejdsgivers tjeneste, underretter vedkommende skriftligt EU-Udenrigstjenesten herom.

3. Hvis den udstationerede nationale ekspert ikke opfylder forpligtelserne i henhold til denne artikel under eller, hvor det er relevant, efter afslutningen af udstationeringen, kan EU-Udenrigstjenesten underrette arbejdsgiveren og, hvis udstationeringen stadig finder sted, afslutte den i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b).

Manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne artikel kan tages i betragtning med henblik på artikel 28, litra c), i tjenestemandsvedtægten og artikel 12, stk. 2, litra c), og artikel 82, stk. 3, litra c), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union i tilfælde af fremtidige ansøgninger indgivet af den udstationerede nationale ekspert inden for tre år efter afslutningen af dennes udstationering.

4. Udstationerede nationale eksperter, hvis udstationeringssted er Bruxelles, betragtes ikke som medlemmer af en diplomatisk repræsentation og nyder derfor ikke godt af de tilsvarende privilegier og immuniteter, der er fastsat i oprettelsesaftaler, medmindre de belgiske myndigheder ensidigt beslutter andet.

Artikel 9

Suspension af udstationeringen

1. Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer kan på eget initiativ suspendere udstationeringen i tjenestens interesse efter at have hørt den pågældende udstationerede nationale ekspert. Arbejdsgiveren underrettes behørigt.

Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer kan efter begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert og efter høring af arbejdsgiveren suspendere udstationeringen i en periode på mindst en måned og højst tre måneder.

I begge tilfælde præciseres det i afgørelsen om suspension af udstationeringen, hvilke betingelser der gælder for suspensionen.

2. De godtgørelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, artikel 17 og artikel 23, stk. 2 og 3, den supplerende ulykkesforsikring, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, og den sygeforsikring, der er omhandlet i artikel 40, stk. 3, udbetales ikke i den periode, hvor udstationeringen er suspenderet.

3. Varigheden af suspensionen af udstationeringen regnes som en del af den udstationeringsperiode, der er fastsat i brevvekslingen i henhold til artikel 4, og må ikke være længere end den udstationeringsperiode, der oprindeligt blev aftalt i denne brevveksling.

4. Uanset stk. 3 og med forbehold af artikel 13 og 15 kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert eller arbejdsgiveren, efter at have taget hensyn til tjenestens interesse og med arbejdsgiverens samtykke, give tilladelse til forlængelse af udstationeringen i en periode på op til tre måneder svarende til suspensionens varighed.

Artikel 10

Afslutning af udstationeringen

1. Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer kan afslutte udstationeringen med tre måneders varsel:

a) i tjenestens interesse efter at have hørt den udstationerede nationale ekspert og underrettet arbejdsgiveren eller

b) efter anmodning fra den udstationerede nationale ekspert og efter høring af arbejdsgiveren.

Udstationeringen kan også afsluttes ved arbejdsgiverens beslutning.

2. Under særlige omstændigheder kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer uden varsel afslutte udstationeringen af en udstationeret national ekspert:

a) efter behørigt begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert på grundlag af relevante personlige eller erhvervsmæssige interesser og efter høring af arbejdsgiveren eller

b) efter høring af den relevante direktør eller tilsvarende og efter høring af den udstationerede nationale ekspert, hvis den udstationerede nationale ekspert ikke opfylder betingelserne for udstationering i artikel 2, eller hvis den udstationerede nationale ekspert forsætligt eller uagtsomt undlader at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse, betingelserne i brevvekslingen eller, hvor det er relevant, i en administrativ ordning. Arbejdsgiveren underrettes behørigt.

Udstationeringen kan også afsluttes uden varsel ved arbejdsgiverens afgørelse, medmindre andet er fastsat i en administrativ ordning.

KAPITEL II

ARBEJDSVILKÅR

Artikel 11

Social sikring

1. Inden udstationeringen begynder, attesterer arbejdsgiveren over for EU-Udenrigstjenesten, at den udstationerede nationale ekspert under hele udstationeringen vil være omfattet af lovgivningen om social sikring, der gælder for den offentlige administration eller enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og som beskæftiger den udstationerede nationale ekspert.

Med henblik herpå skal arbejdsgiveren for udstationerede nationale eksperter, der er omfattet af de sociale sikringsordninger, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 883/2004 ([5]), forelægge direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer den attest, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009 ([6]).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

For andre udstationerede nationale eksperter, hvis hjemsted ikke er beliggende i en EU-medlemsstat, forelægger arbejdsgiveren direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer en attest svarende til den, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009, og som garanterer, at den gældende lovgivning om social sikring giver tilstrækkelig dækning for godtgørelse af sundhedsudgifter i udlandet.

2. For udstationerede nationale eksperter, der skal udstationeres i en EU-delegation, attesterer arbejdsgiveren også, at den udstationerede nationale ekspert har en forsikring, der dækker sundhedsydelser på udstationeringsstedet, herunder udgifter til hjemtransport af helbredsmæssige årsager, og at personlige ejendele er forsikret mod tyveri.

3. Fra udstationeringens begyndelse er den udstationerede nationale ekspert omfattet af EU-Udenrigstjenestens ulykkesforsikring gennem en supplerende forsikring. EU-Udenrigstjenesten udleverer et eksemplar af forsikringsvilkårene til den udstationerede nationale ekspert den dag, hvor den pågældende henvender sig til EU-Udenrigstjenesten for at opfylde de administrative formaliteter i forbindelse med udstationeringen.

4. Hvis der er behov for yderligere eller specifik forsikring i forbindelse med en tjenesterejse i henhold til artikel 7, stk. 3, afholdes omkostningerne af EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 12

Arbejdstid

1. Med forbehold af artikel 8, stk. 1, litra h), om forpligtelsen til at tage bopæl på udstationeringsstedet finder EU-Udenrigstjenestens gældende bestemmelser for tjenestemænd for så vidt angår arbejdstid og fleksible arbejdsordninger tilsvarende anvendelse på udstationerede nationale eksperter. Ved enhver henvisning til ansættelsesmyndigheden i disse bestemmelser forstås i denne afgørelse chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring.

2. Udstationerede nationale eksperter arbejder på fuld tid under hele udstationeringen.

Såfremt det er foreneligt med tjenestens interesse, kan chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring, efter høring af arbejdsgiveren give tilladelse til deltidsarbejde for en udstationeret national ekspert. Tilladelsen til at arbejde på deltid medfører ikke nogen forlængelse af udstationeringens varighed.

3. Hvis der gives tilladelse til deltidsarbejde, har den udstationerede nationale ekspert ret til de i denne afgørelse fastsatte godtgørelser, der nedsættes forholdsmæssigt. Den årlige ferie, jf. artikel 14, nedsættes også forholdsmæssigt.

4. Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer kan give tilladelse til, at der udbetales specifikke godtgørelser til udstationerede nationale eksperter for skifteholds- eller turnus- eller rådighedstjeneste i analogi med de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 13

Fravær på grund af sygdom eller ulykke

1. Med forbehold af stk. 2 og 3 finder de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten vedrørende fravær på grund af sygdom eller ulykke (»sygeorlov«), anvendelse på udstationerede nationale eksperter. Ved enhver henvisning til ansættelsesmyndigheden i disse bestemmelser forstås i denne afgørelse chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring.

2. Undtagen i tilfælde af sygdom i forbindelse med graviditet og med forbehold af artikel 23, stk. 2, andet led, ophører udbetaling af de i artikel 12, stk. 4, og artikel 17 omtalte godtgørelser automatisk, hvis sygeorloven varer over tre måneder eller længere end den periode, hvor den udstationerede nationale ekspert har gjort tjeneste i EU-Udenrigstjenesten, alt efter hvilken periode der er længst. I sådanne tilfælde underrettes arbejdsgiveren af EU-Udenrigstjenesten. Sygeorlov kan ikke vare længere end den pågældende udstationerede nationale eksperts udstationering.

3. En udstationeret national ekspert, som har været ude for en arbejdsulykke under udstationeringen, modtager fortsat de fulde godtgørelser, der er omhandlet i artikel 17 og artikel 23, stk. 2, i hele den periode, hvor vedkommende er uarbejdsdygtig, indtil afslutningen af udstationeringen.

Artikel 14

Årlig ferie, tjenestefrihed og fridage

1. Med forbehold af stk. 2 finder EU-Udenrigstjenestens gældende bestemmelser om årlig ferie, tjenestefrihed og fridage for tjenestemænd tilsvarende anvendelse på udstationerede nationale eksperter. Ved enhver henvisning til ansættelsesmyndigheden i disse bestemmelser forstås i denne afgørelse chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring.

2. Efter behørigt begrundet anmodning fra arbejdsgiveren kan chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring indrømme indtil tre dages yderligere tjenestefrihed pr. 12-måneders periode efter høring af den udstationerede nationale eksperts umiddelbart overordnede.

3. De årlige feriedage, der ikke er taget ved udløbet af udstationeringen, fortabes og giver ikke ret til økonomisk kompensation.

4. Udstationerede nationale eksperter har ret til ferie på hjemstedet beregnet på årsbasis med henblik på at besøge deres hjemsted, jf. artikel 6, stk. 1, litra b). Varigheden af denne ferie beregnes på grundlag af den geografiske afstand mellem udstationeringsstedet og hjemstedet og i analogi med de bestemmelser for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten, der gennemfører artikel 7 i bilag V til tjenestemandsvedtægten.

Artikel 15

Barselsorlov og forældreorlov

1. EU-Udenrigstjenestens gældende bestemmelser om barselsorlov for tjenestemænd finder tilsvarende anvendelse på udstationerede nationale eksperter. Ved enhver henvisning til ansættelsesmyndigheden i disse bestemmelser forstås i denne afgørelse chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring.

2. Når der i henhold til den nationale lovgivning eller de relevante bestemmelser, der gælder for arbejdsgiveren, er fastsat en længere barselsorlov end de regler, der gælder i EU-Udenrigstjenesten, kan udstationeringen efter begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert suspenderes i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, 2 og 3, i den periode, der går ud over den barselsorlov, som tildeles af EU-Udenrigstjenesten.

3. Uanset artikel 9, stk. 3, kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer efter begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert, efter at have taget hensyn til tjenestens interesse og med arbejdsgiverens samtykke, give tilladelse til forlængelse af udstationeringen i en periode svarende til den barselsorlov, der er fastsat i stk. 1 og 2.

4. Hvis den nationale lovgivning eller de bestemmelser, der gælder for arbejdsgiveren, giver ret til forældreorlov, kan den udstationerede nationale ekspert indgive en begrundet anmodning om at tage en sådan orlov. Chefen for afdelingen med ansvar for tidsstyring kan efter høring af arbejdsgiveren og under hensyntagen til tjenestens interesse give tilladelse til forældreorlov og suspendere udstationeringen i en periode på op til seks måneder. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på forældreorlov.

Artikel 16

Forvaltning og kontrol af ferie, orlov og arbejdstid

Med forbehold af særlige bestemmelser i denne afgørelse vedrørende tidsstyring påhviler ansvaret for godkendelse og overvågning af overholdelsen af de gældende bestemmelser om ferie, orlov, tidsstyring og fleksible arbejdsordninger den udstationerede nationale eksperts umiddelbart overordnede eller, hvor det er relevant, delegationschefen i analogi med de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten. Ved enhver henvisning til ansættelsesmyndigheden i disse bestemmelser forstås i denne afgørelse chefen for den afdeling, der er ansvarlig for tidsstyring.

KAPITEL III

GODTGØRELSER OG UDGIFTER

Artikel 17

Godtgørelser

1. En udstationeret national ekspert har under udstationeringen ret til en månedlig godtgørelse for transportomkostninger for at tage hensyn til den geografiske afstand mellem hjemstedet og udstationeringsstedet. Med forbehold af ajourføringer i henhold til stk. 6 og 7 fastsættes størrelsen af denne godtgørelse i overensstemmelse med følgende tabel:

Afstand mellem hjemsted og udstationeringssted (km)	Beløb (EUR)
0-150	0,00
> 150	116,11
> 300	206,42
> 500	335,47
> 800	541,91
> 1 300	851,57
> 2 000	1 019,33

2. En udstationeret national ekspert har også ret til dagpenge i hele udstationeringsperioden efter samme kriterier som udlandstillægget for EU-Udenrigstjenestens tjenestemænd, jf. artikel 4, stk. 1, i bilag VII til tjenestemandsvedtægten. Hvis disse kriterier er opfyldt, udgør dagpengene 180,65 EUR med forbehold af ajourføringer af dette beløb i henhold til stk. 6 og 7.

Dagpengene er beregnet til at dække den udstationerede nationale eksperts leveomkostninger på udstationeringsstedet. Halvdelen af dagpengene er beregnet til at dække indkvarteringsudgifter i forbindelse med en midlertidig bopæl på udstationeringsstedet, mens den anden halvdel er beregnet til at dække andre opholdsudgifter på udstationeringsstedet.

3. Dagpengene og de månedlige godtgørelser i henhold til stk. 1 og 2 udbetales månedligt, senest den sidste dag i måneden, som et fast beløb og må ikke betragtes som vederlag, der udbetales af EU-Udenrigstjenesten. Disse godtgørelser udbetales for hver kalenderdag i udstationeringsperioden, herunder i perioder med årlig ferie, tjenestefrihed og fridage i henhold til artikel 14, i perioder med barselsorlov i henhold til artikel 15, stk. 1, og under tjenesterejser i henhold til artikel 7, stk. 3. De udbetales ikke i perioder, hvor udstationeringen er suspenderet i henhold til artikel 9 og artikel 15, stk. 2 og 4. Den kompetente myndighed, der bemyndiger udbetaling af dagpenge og månedlige godtgørelser i henhold til stk. 1 og 2, er chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse.

4. Efter begrundet anmodning fra den udstationerede nationale ekspert og under hensyntagen til tjenestens interesse kan chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, give tilladelse til udbetaling til den udstationerede nationale ekspert af et forskudsbeløb svarende til 75 dages dagpenge og månedlige godtgørelser i henhold til stk. 1 og 2 og, hvor det er relevant, i henhold til artikel 23, stk. 2, fra udstationeringens startdato, hvorefter retten til yderligere sådanne godtgørelser ophører i den tilsvarende periode. Hvis udstationeringen afsluttes inden udløbet af den periode, der tages i betragtning ved beregningen af forskuddet, tilbagebetaler den udstationerede nationale ekspert et beløb, der svarer til den resterende del af denne periode.

5. Ved den brevveksling, der er omhandlet i artikel 4, skal arbejdsgiveren kvantificere og give nærmere oplysninger om alle andre udbetalinger end løn til den udstationerede nationale ekspert. Arbejdsgiveren underretter EU-Udenrigstjenesten om eventuelle ændringer af disse udbetalinger under udstationeringen.

Hvis det konstateres, at den udstationerede nationale ekspert modtager godtgørelser fra sin arbejdsgiver, hvis karakter og formål svarer til de dagpenge eller månedlige godtgørelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, den godtgørelse for levevilkår, der er omhandlet i artikel 23, stk. 2, de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 3, eller de

godtgørelser for skifteholds- eller rådighedstjeneste, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, fratrækker eller inddriver EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med artikel 48 de tilsvarende godtgørelser, som EU-Udenrigstjenesten har udbetalt under udstationeringen. Det fratrukne eller inddrevne dagpengebeløb må ikke overstige den tilsvarende del af den godtgørelse, der har samme karakter og formål. Hvis kun en del af de godtgørelser, der ydes af arbejdsgiveren, svarer til dem, der normalt ydes af EU-Udenrigstjenesten, fratrækkes eller inddrives det beløb, der svarer til den tilsvarende del af de godtgørelser, der ydes af arbejdsgiveren, fra det beløb, der udbetales af EU-Udenrigstjenesten.

6. Dagpengene og de månedlige godtgørelser i henhold til stk. 1 og 2 korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat i henhold til artikel 64 i tjenestemandsvedtægten, og som ajourføres årligt.

7. Tilpasninger af tjenestemænds vederlag i EU-Udenrigstjenesten som følge af gennemførelsen af artikel 65 i tjenestemandsvedtægten finder tilsvarende anvendelse på dagpenge og de månedlige godtgørelser i henhold til stk. 1 og 2 fra den måned, der følger efter deres ikrafttræden. Generaldirektøren for ressourceforvaltning er ansvarlig for gennemførelsen af denne bestemmelse og underretter den udstationerede nationale ekspert om de nye beløb via EU-Udenrigstjenestens intranet.

8. Omkostninger i forbindelse med vuggestuer og fritidshjem, der forvaltes af Småbørnscentret under Europa-Kommissionen eller af en anden EU-institution, samt omkostninger til skoletransport dækkes ikke af EU-Udenrigstjenesten. Skoleomkostninger i forbindelse med indskrivning på en Europaskole af type I dækkes af EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med aftalen om vedtægten for Europaskolerne af 21. juni 1994 ([7]).

Artikel 18

Rejseudgifter

1. En udstationeret national ekspert har mod forelæggelse af købsbevis ret til godtgørelse af rejseudgifter mellem hjemstedet og udstationeringsstedet ved begyndelsen af udstationeringen og mellem udstationeringsstedet og hjemstedet ved afslutningen af udstationeringen, medmindre:

a) det er aftalt, at udstationeringen finder sted omkostningsfrit i henhold til artikel 24, eller

b) udstationeringsstedet er det samme som hjemstedet, eller

c) den udstationerede nationale ekspert allerede har bopæl på udstationeringsstedet umiddelbart inden udstationeringen, eller

d) den udstationerede nationale ekspert har ret til godtgørelse af rejseudgifter fra arbejdsgiveren.

2. Uanset stk. 1 har en udstationeret national ekspert, der godtgør, at vedkommende ved afslutningen af udstationeringen vil flytte til et andet sted end sit hjemsted, ret til godtgørelse af rejseudgifterne til dette nye sted. Denne godtgørelse må imidlertid ikke overstige det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis den udstationerede nationale ekspert var rejst tilbage til sit hjemsted.

3. Rejseudgifter godtgøres af EU-Udenrigstjenesten efter tilladelse fra chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, i analogi med de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten, jf. artikel 7, stk. 2, i bilag VII til tjenestemandsvedtægten og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der er vedtaget af EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 19

Udgifter i forbindelse med tjenesterejser

Udgifter i forbindelse med tjenesterejser godtgøres af EU-Udenrigstjenesten i analogi med de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten, navnlig artikel 11 og 12 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der er vedtaget af EU-Udenrigstjenesten.

([7]) Aftale om vedtægten for Europaskolerne (EFT L 212 af 17.8.1994, s. 3).

Artikel 20

Uddannelse

En udstationeret national ekspert kan af sin umiddelbart overordnede tilbydes eller pålægges at deltage i uddannelseskurser, der tilrettelægges af EU-Udenrigstjenesten. Uddannelseskurser fastlægges i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens interesser, idet der også tages hensyn til den udstationerede nationale eksperts personlige interesser, navnlig under hensyntagen til udførelsen af dennes arbejdsopgaver.

Artikel 21

Administrative formaliteter

1. En udstationeret national ekspert, hvis udstationeringssted er Bruxelles, henvender sig den første dag af sin udstationering til direktoratet med ansvar for menneskelige ressourcer for at færdiggøre de nødvendige administrative formaliteter.

2. En udstationeret national ekspert, hvis udstationeringssted er en EU-delegation, henvender sig den første dag af sin udstationering til delegationschefen for at færdiggøre de nødvendige administrative formaliteter.

3. Godtgørelser i henhold til artikel 12, stk. 4, artikel 17 og 23 og godtgørelser af udgifter i henhold til denne afgørelse udbetales i euro af EU-Udenrigstjenesten og overføres til en bankkonto i en bank i en EU-medlemsstat.

4. Chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, kan efter anmodning fra den udstationerede nationale ekspert udstede en udstationeringsattest.

KAPITEL IV

UDSTATIONEREDE NATIONALE EKSPERTER I EU-DELEGATIONERNE

Artikel 22

Ansættelsesvilkår for udstationerede nationale eksperter i EU-delegationerne

1. Ansættelsesvilkårene i denne afgørelse finder anvendelse på nationale eksperter, der er udstationeret i EU-delegationerne, med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel.

2. EU-Udenrigstjenesten træffer for udstationerede nationale eksperter i en EU-delegation de nødvendige foranstaltninger for, at den modtagende stat underrettes om dem i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra a), i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser, og for at de som medlemmer af delegationens diplomatiske personale nyder diplomatiske privilegier og immuniteter i henhold til den pågældende delegations oprettelsesaftale i den modtagende stat.

3. Som hovedregel må udstationerede nationale eksperter ikke udstationeres i EU-delegationer i afgrænsede områder, medmindre en sådan udstationering er begrundet i hensyn til Unionens sikkerhedsinteresser.

4. EU-Udenrigstjenesten samarbejder med de relevante myndigheder i den modtagende stat, hvor EU-delegationen er beliggende, for at opnå alle de tilladelser, der er nødvendige, for at den udstationerede nationale ekspert kan udføre sine opgaver. Startdatoen for udstationeringen af den udstationerede nationale ekspert i henhold til artikel 5, stk. 1, i en EU-delegation er betinget af, at sådanne tilladelser udstedes, og/eller at kravene til indrejsevisum, der er fastsat af de relevante myndigheder i den modtagende stat, opfyldes, således at den udstationerede nationale ekspert kan tiltræde tjenesten på udstationeringsstedet.

Hvis en af disse tilladelser og/eller visa afvises eller ikke opnås inden for en rimelig frist, der tager hensyn til tjenestens interesse, trækker direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer tilbuddet om udstationering tilbage. Under særlige omstændigheder og i tjenestens interesse kan direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer i stedet fastlægge et andet udstationeringssted ved yderligere brevveksling.

Artikel 23

Godtgørelser og udgifter

1. Chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, kan efter anmodning fra den udstationerede nationale ekspert give tilladelse til, at godtgørelser i henhold til artikel 17 og artikel 23, stk. 2, og godtgørelser af udgifter i henhold til denne afgørelse udbetales i udstationeringsstedets valuta eller, i særlige og behørigt begrundede tilfælde med henblik på at opretholde købekraften, i en anden valuta. Godtgørelserne korrigeres da med den justeringskoefficient, der er fastsat i artikel 12 i bilag X til tjenestemandsvedtægten, og som anvendes analogt og konverteres efter den tilsvarende gennemsnitlige månedlige vekselkurs som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den godtgørelse for levevilkårene, der er fastsat for tjenestemænd i henhold til artikel 10 i bilag X til tjenestemandsvedtægten og de gennemførelsesbestemmelser hertil, der er vedtaget af EU-Udenrigstjenesten, finder tilsvarende anvendelse på nationale eksperter, der er udstationeret i EU-delegationer i tredjelande. De dagpenge, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, udgør det referencebeløb, der er omhandlet i artikel 10 i bilag X til tjenestemandsvedtægten.

Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer suspenderer retten til godtgørelse for levevilkårene i tilfælde af længerevarende fravær på over en måned fra udstationeringsstedet af andre årsager end årlig ferie, medmindre særlige omstændigheder foreligger, eller et familiemedlem, der forsørges, befinder sig på udstationeringsstedet. Suspensionen gælder for den fraværsperiode, der overstiger en måned. I sådanne tilfælde nedsættes godtgørelsen for levevilkårene med en tredivtedel for hver dag, hvor vedkommende er fraværende fra udstationeringsstedet, regnet fra datoen for suspensionen.

3. I analogi med de bestemmelser, der gælder for tjenestemænd i EU-Udenrigstjenesten, kan chefen for den afdeling, der er ansvarlig for evakueringer, i tilfælde af evakuering af en EU-delegation vedtage finansielle og administrative foranstaltninger, der finder anvendelse på udstationerede nationale eksperter, herunder, hvor det er relevant, »omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter« som defineret i artikel 24, stk. 2, medmindre andet er fastsat i en brevveksling. Disse foranstaltninger kan omfatte rejseudgifter, midlertidig godtgørelse af indkvartering på evakueringsstedet, dagpenge under evakueringen, godtgørelse for levevilkår, hvileferie, flytning og opbevaring, dækning af skolepenge på evakueringsstedet, tidsstyring og telearbejde, tjenesterejser og alternative arbejdsordninger.

Arbejdsgiveren underrettes om de finansielle og administrative foranstaltninger, der træffes. Arbejdsgiveren underretter EU-Udenrigstjenesten om enhver udbetaling til den udstationerede nationale ekspert, der i det væsentlige har samme karakter og formål som sådanne finansielle og administrative foranstaltninger.

4. Indkvartering stilles i princippet ikke til rådighed af EU-Udenrigstjenesten, og indkvarteringsudgifter dækkes af den udstationerede nationale ekspert med de dagpenge og månedlige godtgørelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2.

5. Uanset foregående stykke kan EU-Udenrigstjenestens sikkerhedsmyndighed, hvis det er nødvendigt af hensyn til tjenestens sikkerhedsinteresser, stille indkvartering til rådighed i afgrænsede områder eller lignende særlige løsninger i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens relevante sikkerhedsbestemmelser. I sådanne tilfælde kan de dermed forbundne indkvarteringsudgifter helt eller delvis afholdes af EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat i en brevveksling mellem EU-Udenrigstjenesten og arbejdsgiveren.

6. Den udstationerede nationale eksperts rejseudgifter i forbindelse med udstedelse af en passérseddel som omhandlet i Rådets forordning (EU) nr. 1417/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af formen på de passérsedler, som udstedes af Den Europæiske Union ([8]), og/eller i forbindelse med deltagelse i obligatorisk uddannelse forud for udstationeringen godtgøres på de betingelser, der er fastsat i artikel 18, medmindre den udstationerede nationale ekspert har ret til godtgørelse af sådanne rejseudgifter fra arbejdsgiverens side.

Ud over godtgørelsen af rejseudgifter, der er omhandlet i foregående stykke, godtgøres de indkvarterings- og opholdsudgifter, som den udstationerede nationale ekspert har afholdt i Bruxelles i den tilladte rejseperiode i forbindelse med udstedelse af en passérseddel og/eller i forbindelse med deltagelse i obligatorisk uddannelse forud for udstationeringen, mod forelæggelse af fakturaer og/eller bilag, medmindre den udstationerede nationale ekspert har ret til godtgørelse af sådanne indkvarterings- og opholdsudgifter fra arbejdsgiverens side. En sådan godtgørelse fra EU-Udenrigstjenesten må under ingen omstændigheder overstige de daglige lofter, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, litra a), i bilag VII til tjenestemandsvedtægten.

Den kompetente myndighed, der giver tilladelse til udbetaling af sådanne godtgørelser, er chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse.

([8]) EUT L 353 af 28.12.2013, s. 26.

KAPITEL V

OMKOSTNINGSFRIE UDSTATIONEREDE NATIONALE EKSPERTER

Artikel 24

»Omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter«

1. Ansættelsesvilkårene i denne afgørelse finder anvendelse på omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel.

2. I denne afgørelse og med forbehold af eventuelle andre aftaler mellem EU-Udenrigstjenesten og arbejdsgiveren forstås ved en »*omkostningsfri udstationeret national ekspert*« en udstationeret national ekspert, som EU-Udenrigstjenesten, medmindre andet er fastsat, ikke udbetaler nogen af de godtgørelser til, der er omhandlet i artikel 17 og artikel 23, stk. 2, og som den ikke dækker nogen af de godtgørelser af udgifter for, der er omhandlet i denne afgørelse, bortset fra dem, der er fastsat i artikel 17, stk. 8, og dem, der vedrører udførelsen af den nationale eksperts opgaver under udstationeringen i henhold til artikel 19 og 20. Artikel 23, stk. 5, finder anvendelse på »omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter«.

3. Generaldirektøren for ressourceforvaltning kan på anmodning af den relevante direktør eller tilsvarende give tilladelse til udstationering af »omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter« i EU-Udenrigstjenesten i tjenestens interesse fra sag til sag under hensyntagen til navnlig formålet med deres udstationering, karakteren af deres ekspertise, det arbejde, der skal udføres, og den geografiske balance blandt personalet i EU-Udenrigstjenesten.

KAPITEL VI

UDSTATIONERET NATIONALT MILITÆRPERSONEL

Artikel 25

Ansættelsesvilkår for udstationeret militærpersonel

1. Ansættelsesvilkårene i denne afgørelse finder anvendelse på følgende med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel:

a) udstationeret militærpersonel ved Den Europæiske Unions Militærstab (»EUMS«), jf. Rådets afgørelse 2001/80/FUSP af 22. januar 2001 om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab ([9]) som ændret ved Rådets afgørelse 2005/395/FUSP ([10]) og 2008/298/FUSP ([11]) (»Rådets afgørelse 2001/80/FUSP som ændret«)

b) udstationeret militærpersonel ved EU-Udenrigstjenestens Forvaltningsdirektorat for Fred, Sikkerhed og Forsvar.

2. Med forbehold af foregående stykke kan generaldirektøren for EUMS og direktøren med ansvar for Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar fastlægge yderligere ordninger for militærpersonel, der skal udstationeres til deres respektive tjenester.

Artikel 26

Udstationeringsbetingelser

1. Udstationeret militærpersonel skal under udstationeringen være i lønnet tjeneste ved de væbnede styrker i en EU-medlemsstat.

2. Generaldirektøren for ressourceforvaltning kan give tilladelse til udstationering i EU-Udenrigstjenesten af et medlem af en EU-medlemsstats væbnede styrker, som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra b) og e), men som har relevant erhvervserfaring på administrativt eller rådgivende niveau og udviser en høj grad af ekspertise på et område, der er nødvendigt for EU-Udenrigstjenesten.

([9]) EFT L 27 af 30.1.2001, s. 7.
([10]) Rådets afgørelse 2005/395/FUSP af 10. maj 2005 om ændring af afgørelse 2001/80/FUSP om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EUT L 132 af 26.5.2005, s. 17).
([11]) Rådets afgørelse 2008/298/FUSP af 7. april 2008 om ændring af Rådets afgørelse 2001/80/FUSP om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab (EUT L 102 af 12.4.2008, s. 25).

Artikel 27

Udvælgelse af militærpersonel udstationeret til Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar

1. I overensstemmelse med niveauet for den ledige stilling giver direktøren med ansvar for Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar eller direktøren for den tjenestegren, der har den ledige stilling, tilladelse til, at EUMS offentliggør en indkaldelse af interessetilkendegivelser i EUMS' rapport om bemanding og omsætning.

2. Udvælgelsesproceduren gennemføres:

— af et udvælgelsespanel, hvis medlemmer udpeges af chefen for afdelingen for menneskelige ressourcer med ansvar for udvælgelse og ansættelse, og som ledes af chefen for den afdeling, hvor den udstationerede militærperson skal udstationeres, eller

— i tilfælde af udvælgelse af en højtstående militærrådgiver eller en personlig stabsofficer til den højtstående militærrådgiver – af et udvælgelsespanel, hvis medlemmer udpeges af generaldirektøren for ressourceforvaltning, og som ledes af direktøren, der er ansvarlig for Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar.

I begge tilfælde består udvælgelsespanelet af mindst fem ansatte i EU-Udenrigstjenesten på det relevante niveau, herunder formanden, en AD-tjenestemand fra Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar, mindst én militær repræsentant fra EUMS og et medlem fra en anden afdeling. Udvælgelsespanelet skal omfatte mindst én mand og én kvinde.

3. Udvælgelsespanelet opstiller en liste over ansøgere, der skal indkaldes til samtale, på grundlag af de betingelser, der er fastsat i indkaldelsen af interessetilkendegivelser, og i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens ligestillingspolitik.

4. Udvælgelsespanelet forelægger sine henstillinger med henblik på en endelig afgørelse om den udvælgelse, der skal foretages:

— af direktøren, der er ansvarlig for Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar, eller af direktøren for den tjenestegren, der har den ledige stilling, eller

— af Den Europæiske Unions Militærkomité (»EUMC«) i tilfælde af udvælgelse af en højtstående militærrådgiver eller en personlig stabsofficer til den højtstående militærrådgiver.....

Artikel 28

Brevveksling

1. For udstationeret militærpersonel skal den brevveksling, der er omhandlet i artikel 4, finde sted på følgende måde:

a) for udstationering af et medlem af en EU-medlemsstats væbnede styrker som generaldirektør for EUMS, vicegeneraldirektør for EUMS, direktør for EUMS eller højtstående militærrådgiver eller personlig stabsofficer for den højtstående militærrådgiver ved EU-Udenrigstjenestens Forvaltningsdirektorat for Fred, Sikkerhed og Forsvar: mellem generaldirektøren for ressourceforvaltning og den pågældende EU-medlemsstats faste repræsentation

b) for alle andre udstationeringer af udstationeret militærpersonel ved EUMS: mellem generaldirektøren for EUMS og den pågældende EU-medlemsstats faste repræsentation

c) for udstationeret militærpersonel ved Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar: mellem direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer og den pågældende EU-medlemsstats faste repræsentation

d) for udstationeret militærpersonel ved EU-delegationerne: mellem direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer og den pågældende EU-medlemsstats faste repræsentation.

2. I brevvekslingen anføres eventuelle betingelser for den udstationerede militærpersons deltagelse i tjenesterejser.

Artikel 29

Udstationeringens varighed

1. Uanset artikel 5, stk. 2, må den første udstationering ikke være på over fire år. Udstationeringen kan forlænges yderligere ved afgørelse truffet af den kompetente myndighed i henhold til artikel 28, stk. 1, forudsat at den samlede varighed ikke overstiger seks år.

2. Der skal gå mindst to år mellem afslutningen af den foregående udstationeringsperiode for en militærperson og dennes nye udstationering i EU-Udenrigstjenesten, medmindre generaldirektøren for EUMS i særlige tilfælde og i tjenestens interesse giver tilladelse til en undtagelse for udstationerede nationale eksperter ved EUMS.

Artikel 30

Arbejdsopgaver

1. Udstationeret militærpersonel ved EUMS eller Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar, varetager den mission og udfører de arbejdsopgaver og pligter, som det er pålagt i henhold til denne afgørelse og deres stillingsbeskrivelser og, for så vidt angår udstationeret militærpersonel ved EUMS, også i henhold til bilaget til Rådets afgørelse 2001/80/FUSP som ændret.

2. Medmindre andet er fastsat i instrukser fra EUMS eller Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar, finder begrænsningen af repræsentationsbeføjelserne i artikel 7, stk. 4, ikke anvendelse på udstationeret militærpersonel ved EUMS eller Forvaltningsdirektoratet for Fred, Sikkerhed og Forsvar.

Artikel 31

Sikkerhedsgodkendelse

Det relevante niveau for udstationeret militærpersonels sikkerhedsgodkendelse anføres i brevvekslingen i henhold til artikel 4 og 28.

Det må ikke være lavere end EU SECRET/SECRET UE.

Artikel 32

Suspension og afslutning af udstationeringen

1. Med henblik på suspension af udstationeringen i henhold til artikel 9, 13 og 15 varetages rollerne og beføjelserne for direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer af den kompetente myndighed i henhold til artikel 28, stk. 1.

2. Med henblik på afslutning af udstationeringen i henhold til artikel 10 varetages rollerne og beføjelserne for direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer af den kompetente myndighed i henhold til artikel 28, stk. 1.

Artikel 33

Arbejdstid

Artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder ikke anvendelse på udstationeret militærpersonel.

Artikel 34

Tjenestefrihed

1. Med henblik på indrømmelse af tjenestefrihed, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, varetages rollerne og beføjelserne for direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer af den kompetente myndighed i henhold til artikel 28, stk. 1.

2. Den kompetente myndighed kan i henhold til artikel 28, stk. 1, indrømme yderligere, ulønnet tjenestefrihed med henblik på uddannelse hos arbejdsgiveren efter behørigt begrundet anmodning fra denne.

Artikel 35

Godtgørelser

I brevvekslingen i henhold til artikel 4 og 28 kan det bestemmes, at de godtgørelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4, og artikel 17, ikke udbetales til den udstationerede militærperson, og at andre udgifter i henhold til denne afgørelse end dem, der er omhandlet i artikel 17, stk. 8, og dem, der vedrører udførelsen af vedkommendes opgaver under udstationeringen i henhold til artikel 19 og 20, ikke godtgøres af EU-Udenrigstjenesten.

KAPITEL VII

ANDRE UDSTATIONEREDE EKSPERTER

Afdeling 1

UDSTATIONERING MED HENBLIK PÅ UDDANNELSE FOR JUNIORDIPLOMATER FRA EU-MEDLEMSSTATERNE

Artikel 36

Berettigelse

1. I dette kapitel forstås ved »juniordiplomater« diplomater, der har mindre end tre års erhvervserfaring i den diplomatiske tjeneste i deres EU-medlemsstat.

2. Juniordiplomater kan på de vilkår og betingelser, der er fastsat i brevvekslingen i henhold til artikel 4, være berettiget til udstationering med henblik på uddannelse i Bruxelles eller i en EU-delegation.

Artikel 37

Omkostningsfri status

1. I forbindelse med denne afgørelse betragtes juniordiplomater som »omkostningsfrie udstationerede nationale eksperter« i henhold til artikel 24 og er underlagt de bestemmelser, der gælder for dem.

2. Når en juniordiplomat udvælges til udstationering med henblik på uddannelse i en EU-delegation, kan chefen for den afdeling, der er ansvarlig for udvælgelse og ansættelse, give tilladelse til godtgørelse af rejseudgifter i overensstemmelse med artikel 18, forudsat at der er budgetmidler til rådighed.

Artikel 38

Gennemførelsesbestemmelser

Direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer kan fastsætte yderligere ordninger for udstationering med henblik på uddannelse for juniordiplomater.

Afdeling 2

LIVVAGTER

Artikel 39

Udstationering af livvagter

Livvagter har et højt ekspertiseniveau inden for væbnet beskyttelse, som ikke findes blandt EU-Udenrigstjenestens personale. De kan udstationeres i EU-Udenrigstjenesten af EU-medlemsstater eller internationale organisationer og tilknyttes en EU-delegation for at garantere visse medarbejderes sikkerhed.

Artikel 40

Ansættelsesvilkår for udstationerede livvagter

1. Generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten kan, hvor det er relevant, indgå rammeaftaler om administrative ordninger med arbejdsgiveren, repræsenteret ved de relevante myndigheder i EU-medlemsstaten eller den pågældende internationale organisation, for at fastsætte regler og betingelser for udstationering af livvagter i EU-Udenrigstjenesten med henblik på tjeneste i EU-delegationer.

2. Følgende bestemmelser gælder for udstationering af livvagter:

— bestemmelserne i denne afgørelse, jf. dog bestemmelserne i denne afdeling

— de vilkår og betingelser, der er fastsat i brevvekslingen i henhold til artikel 4, og

— de administrative ordninger, der er omhandlet i stk. 1.

3. Med forbehold af bestemmelserne i de administrative ordninger kan EU-Udenrigstjenesten dække udgifterne til den sygeforsikring, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2.

Artikel 41

Udstationeringens betingelser og varighed

1. Uanset artikel 2, stk. 1, litra e), er livvagter også berettigede, hvis de har et indgående kendskab til et EU-sprog og et tilfredsstillende kendskab til et andet sprog, helst fransk eller engelsk, med henblik på udførelsen af deres opgaver.

2. Varigheden af udstationeringen af livvagter fastsættes i de administrative ordninger, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, og i brevvekslingen i henhold til artikel 4.

Artikel 42

Sikkerhedsgodkendelse

Det relevante niveau for udstationerede livvagters sikkerhedsgodkendelse anføres i brevvekslingen i henhold til artikel 4.

Det må ikke være lavere end EU SECRET/SECRET UE.

Afdeling 3

MILITÆRRÅDGIVERE

Artikel 43

Ansættelsesvilkår for udstationerede militærrådgivere

1. EU-medlemsstaterne kan udstationere militærrådgivere i EU-Udenrigstjenesten med henblik på tjeneste i EU-delegationer for at stille deres viden og militære ekspertise til rådighed.

2. Ansættelsesvilkårene i denne afgørelse finder anvendelse på udstationerede militærrådgivere med forbehold af bestemmelserne i denne afdeling.

3. Udvælgelsen af udstationerede militærrådgivere sker efter den procedure, der gælder for udstationeret militærpersonel ved EUMS.

4. Udstationering af militærrådgivere sker på de vilkår og betingelser, der er fastsat i brevvekslingen i henhold til artikel 4. Den første udstationering må højst være på fire år, og enhver forlængelse af udstationeringen kræver godkendelse fra EUMC ved stiltiende samtykkeprocedure.

5. Med henblik på artikel 22, stk. 2, betegnes udstationerede militærrådgivere som »forsvarsattachéer« i overensstemmelse med sædvanlig diplomatisk praksis og i overensstemmelse med artikel 7 i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser. Udstationeringens start, jf. artikel 5, stk. 1, er betinget af godkendelse af deres udnævnelse og, hvis det er relevant, opfyldelse af andre krav, der er fastsat af de relevante myndigheder i den modtagende stat.

Artikel 44

Sikkerhedsgodkendelse

Det relevante niveau for udstationerede militærrådgiveres sikkerhedsgodkendelse anføres i brevvekslingen i henhold til artikel 4.

Det må ikke være lavere end EU SECRET/SECRET UE.

Afdeling 4

SIKKERHEDSSTYRKER

Artikel 45

Udstationering af sikkerhedsstyrker

1. Sikkerhedsstyrker kan udstationeres i EU-Udenrigstjenesten med henblik på tjeneste i EUMS' vagtkapacitet for at stille et kontaktpunkt til rådighed døgnet rundt, syv dage om ugen, for alle oplysninger vedrørende igangværende eller planlagte militære og civile operationer, missioner og støtteaktiviteter under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

2. Udstationerede sikkerhedsstyrker varetager opgaver i forbindelse med den offentlige sikkerhed og skal være i lønnet tjeneste i en EU-medlemsstat under hele udstationeringen.

3. Udstationerede sikkerhedsstyrker er omfattet af bestemmelserne i denne afgørelse undtagen kapitel IV og artikel 26, stk. 1, artikel 27 og artikel 30, stk. 2.

4. Udvælgelsen af udstationerede sikkerhedsstyrker sker i analogi med den procedure, der gælder for udstationeret militærpersonel ved EUMS.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 46

Klager

1. En udstationeret national ekspert kan indgive en klage til generaldirektøren for ressourceforvaltning over en retsakt, der er vedtaget af EU-Udenrigstjenesten i henhold til denne afgørelse, og som er til skade for vedkommende, med undtagelse af retsakter eller afgørelser, der er en direkte følge af afgørelser truffet af arbejdsgiveren. Hvis den anfægtede retsakt blev vedtaget af generaldirektøren for ressourceforvaltning, indgives klagen til generalsekretæren.

2. Klagen skal indbringes senest tre måneder efter, at afgørelsen er meddelt den udstationerede nationale ekspert. Senest fire måneder fra den dag, hvor klagen blev indgivet, underretter generaldirektøren for ressourceforvaltning eller, hvor det er relevant, generalsekretæren den udstationerede nationale ekspert om sin begrundede afgørelse. Er der ikke afgivet svar på klagen inden for denne frist, anses dette som en stiltiende afvisning.

3. Hvis klagen afvises, kan den udstationerede nationale ekspert anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 263 i TEUF og, hvis det er relevant, artikel 268 i TEUF.

Artikel 47

Anmodninger om bistand

Udstationerede nationale eksperter kan anmode om bistand fra EU-Udenrigstjenesten, især ved retsforfølgning mod personer, der har fremsat trusler, krænkelser, injurier, ærerørige beskyldninger eller foretaget angreb på person eller formue, rettet mod dem eller deres familie på baggrund af deres stilling eller hverv.

Udstationerede nationale eksperter kan kræve erstatning for den skade, de har lidt i sådanne tilfælde, for så vidt de ikke selv forsætligt eller groft uagtsomt har forårsaget skaden og ikke har kunnet opnå erstatning fra den person, der forårsagede skaden.

Artikel 48

Tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb

Ethvert beløb, der fejlagtigt er udbetalt, kræves tilbagebetalt, hvis den udstationerede nationale ekspert har haft kendskab til fejlen, eller denne var så åbenbar, at vedkommende burde have kendt den.

Anmodningen om tilbagebetaling fremsættes af direktøren med ansvar for menneskelige ressourcer senest fem år efter den dato, hvor beløbet blev udbetalt. Denne frist kan dog ikke påberåbes over for EU-Udenrigstjenesten, hvis denne kan godtgøre, at den udstationerede nationale ekspert forsætligt har vildledt administrationen med henblik på at opnå udbetaling af det omhandlede beløb.

Artikel 49

Disciplinære regler

Udstationerede nationale eksperter er fortsat underlagt deres nationale disciplinære regler.

Artikel 50

Ikrafttræden

1. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes på enhver ny udstationering eller forlængelse af en udstationering fra den første dag i måneden efter dens ikrafttræden.

3. Bestemmelserne i afgørelse HR DEC(2014) 01 vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 4. februar 2014 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, som ændret ved afgørelse HR(2014) 11 af 16. december 2014, finder fortsat anvendelse på igangværende udstationeringer, der ikke er omfattet af stk. 2, indtil deres afslutning.

4. Denne afgørelse ophæver og erstatter afgørelse HR DEC(2014) 01 vedtaget af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 4. februar 2014 om ansættelsesvilkårene for udstationerede nationale eksperter i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil samt afgørelse HR(2014) 11 af 16. december 2014.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2026.

Kaja KALLAS
Unionens højtstående repræsentant
for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik